

satisfactionem congruam eum eidem sententiæ subiacere decernimus quam prædictus abbas in earumdem transgressores rationabiliter statuisset [dicitur,] quod in capitulo nullus vestrum pro evitanda disciplina in voce appellationis prorumpat. Et si pro tali causa duxerit appellandum, appellationem ipsam nullius momenti esse censemus, quominus secundum ordinis instituta regulari disciplinæ subdatur.

Datum Beneventi.

—
INTRA-ANNUM 1173-1177.

—
MCCLXVII.

Ad Parisiensem et Silvanectensem episcopos. — Cluniacensibus restitui faciant nemus de Sagitta vocatum ab Hu. pincerna regis Francorum ablatum.

(Anagninæ, Dec. 22.)

[BOUQUET, *Recueil*, XV, 938.]

ALEXANDER episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus fratribus [MAURITIO] Parisiensi et [HENRICO] Silvanectensi episcopis, et dilecto filio [PETRO] abbati S. Remigii Remensis, salutem et apostolicam benedictionem.

Dilecti filii nostri abbas et fratres Cluniacenses per nuntium suum nobis significarunt quod Hu. pincerna charissimi in Christo filii nostri L[udovici] illustrissimi Francorum regis, eis nemus quod Sagitta vocatur, contra iustitiam præsumpsit auferre, ipseque sibi reddere penitus contradixit. Quoniam igitur jura prædictorum fratrum tanto studiosius C manutenere et conservare tenemur, quanto eorum monasterium ad jurisdictionem B. Petri ac nostram noscitur specialius pertinere, discretionis vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus prædictum Hu. studiosius moneatis et cum omni diligentia laboretis inducere ut memorato abbati et fratribus præfatum nemus cum universis ablatis libere et sine contradictione restituat et in pace deinceps et quiete dimittat, vel sub vestræ discretionis examine plenam exinde sibi iustitiam exhibeat. Si autem infra viginti dies post harum susceptionem neutrum horum adimplere voluerit, eum publice, appellatione remota, excommunicatum denuntiatis, et in tota terra ipsius omnia divina, præter baptismum parvulorum et poenitentias morientium, prohibeatis officia celebrari, nec excommunicationis vel interdicti sententiam sine satisfactione congrua releveris.

Datum Anagninæ, xi Kal. Januarii.

—
MCCLXVIII.

Ad R. episcopum S. Andreae, et ad alios Scotiæ episcopos. — Privilegia eorum confirmat.

(Anagninæ, Dec. 24.)

[WILKINS, *Concil. Magnæ Britanniae*, I, 461.]

ALEXANDER episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus fratribus R. episcopo S. Andreae, et cæteris episcopis per Scotiam constitutis, salutem et apostolicam benedictionem.

Admonet nos cura suscepti regiminis, et debitum

A exigit pontificalis officii fratres et cœpiscopos nostros uberiori charitate diligere, et eorum statum integrum et incolumem custodire, et attentiori studio et sollicitudine providere, ne jura vel dignitates eorum diminui valeant, vel alicujus temeritate turbari; quia non possunt de causa sibi commissa esse solliciti, si eis apostolicæ provisionis præsidium vel favor deest. Hoc itaque considerato, ne inducti vel vestræ devotionis intuitu provocati, antiquas libertates et rationabiles consuetudines quas hactenus tam in consecrandis episcopis, quam in aliis habuisse noscimini, vobis auctoritate apostolica confirmamus. Si quis autem contra libertates vel consuetudines ipsas venire præsumpserit, nulli nisi in præsentia nostra vel legati a latere Romani pontificis destinati respondere cogamini. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere, vel ei aliquatenus contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus, se noverit incursum.

Dat. Anagninæ, ix Kal. Januarii.

—
ANNO 1177.

—
MCCLXIX.

Privilegium pro monasterio Scotorum S. Jacobi Ratisponensi.

(Foginæ, Jan.)

[RIED, *Cod. diplom. Ratisbon.*, I, 247.]

ALEXANDER episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis GREGORIO abbati monasterii Sancti Jacobi, quod in suburbio Ratisponæ situm est, ejusque fratribus tam præsentibus quam futuris, regularem vitam professis, in perpetuum.

Piæ postulatio voluntatis effectum debet prosequente compleri, quatenus et devotionis sinceritas laudabiliter enitescat, et utilitas postulata vires indubitanter assumat. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus, et prædecessorum nostrorum felicis memoriæ Calixti, et Patris et prædecessoris nostri Eugenii et Adriani Romanorum pontificum vestigiis inhærentes, præfatum monasterium, in quo divino munerati estis obsequio, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus et præsentis scripti privilegio communimus, in primis siquidem statuentes ut ordo monasticus, qui secundum Deum et beati Benedicti Regulam in eodem loco noscitur institutus, perpetuis temporibus inviolabiliter observetur. Præterea quascunque possessiones, quæcunque bona idem monasterium in præsentiarum juste et canonice possidet aut in futurum justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant. Sepulturam quoque ipsius loci liberam esse decernimus, ut eorum devotioni et extremæ voluntati, qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi forte excommunicati sint, nullus obsistat, salva tamen iustitia il-